

gens eller Lovens Skyld, dersom der nogen-
 finde udøves nogen Uret mod dem; man har
 gjort sig al mulig Umage for at afværge Saa-
 dant og selv indgaae Skikken deraf eller mindste
 Anledning til Besværing. Det maa derhos
 særsligt bemærkes, at der er idetmindste een
 Tractat, hvori det udtrykkelig er vedtaget, at
 Kundgjørelsen skal skee i Hamborgske Aviser. I
 Tractaten mellem Danmark og Preussen af 17de
 Juli 1818 § 25 er det fastsat, at Strandinger skulle
 kundgjøres saavel i de respective Staters inden-
 landske Aviser, som i de Hamborgske. Jeg veed
 vel ikke om denne Tractat for Tiden har no-
 gen Gyldighed; jeg seer herved bort fra de
 nærværende Krigsforhold; men i Almindelighed
 kan der indvendes mod dens Bestaaen, at
 den kun er indgaaet paa 20 Aar og ikke vides
 at være fornyet. Men det er bekjendt, at
 Tractater ofte forblive i Kraft, selv om de
 ikke fornyes, navnlig i Henseende til saadanne
 Punkter, som dette. Men i ethvert Tilfælde
 bliver denne Tractat et Beviis paa, at ogsaa
 andre Stater finde sig interesserede i, at Kund-
 gjørelsen skee i de Hamborgske Aviser, og at
 altsaa baade Danmark er interesseret i, at
 Strandinger, der foregaae i Preussen, blive
 kundgjorte i de Hamborgske Aviser, og omvendt
 at det interesserer Preussen, at Strandinger,
 der foregaae i Danmark, der blive kundgjorte,
 og forsaavidt bliver dette et ikke ubetydeligt Mo-
 ment. Søvrigt skal jeg bemærke, at hvad An-
 ordningen af 28de December 1836 derom fast-
 sætter, ingenlunde er noget Nyt. Det har
 allerede i ældre Tider været almindeligt, at
 Kundgjørelse om vigtige Strandinger skee paa
 Hamborger Børs. Man vil finde Antydning-
 ger deraf i vore ældre Systemer. Men en ud-
 trykkelig Lov derom blev først givet i Forord-
 ningen af 12te Marts 1790, hvis Præmisses
 indeholdt, at Loven vel udtrykkelig viser, at
 der skal skee offentlig Kundgjørelse, men dog
 ikke fastsætter, hvorledes den skal skee, men
 at Lovgiveren nu vil give fornøden Bestem-
 melse herom. Den fastsætter derhos, hvor
 Sagens Gjenstand var idetmindste af 50
 Rigsdalers Værdi, skulde Kundgjørelsen skee
 baade i Berlings Avis, Altonaer Mercur og
 i de Hamborgske Aviser, hvilket siden ved Pla-
 caten af 17de Juli 1794 saaledes blev foran-
 dret, at den fuldstændige Bekjendtgjørelse kun
 skulde finde Sted, naar Gjenstanden var af
 100 Rbd. Værdi og derover. Man gjorde vel
 en Indskrænkning ved Placaten af 4de Mai
 1811, hvorefter Bekjendtgjørelsen i de ham-
 borgske Aviser skulde bortfalde, men dette kan
 ikke have havt anden Grund end den, at det
 under den daværende slette Cours ansaaes alt-
 for byrdefuldt at foranstalte denne Bekjend-
 gjørelse. Imidlertid er der udkommet en For-
 ordning for Hærtugdommerne af 30te Dec.
 1802, som i sin 25de Paragraph bestemmer,
 at naar Strandinger der foregaae, saa skal
 Kundgjørelsen staae baade i de danske Aviser
 og i Altonaer Mercur og de Hamborgske
 Aviser, og at det ligeledes skal bekjendtgjøres
 saavel paa den Kjøbenhavnske som paa Ham-
 borgerbørs. Det er saaledes ogsaa der bestemt,
 at Kundgjørelse skal skee her i vore Aviser,
 ligesom det i det Hele paa ingen Maade er
 rigtigt, naar man paastaar, at ingen Gjen-
 stændighed finder Sted. Et andet meget hyppigt
 forekommende Tilfælde, hvori Kundgjørelse skal
 skee i Altonaer Mercur, men ikke i de ham-
 borgske Aviser — thi der er ikke andre Til-
 fælde, hvor Kundgjørelser skulle skee i ham-
 borgske Aviser, end netop med Hensyn til Stran-
 dinger — det er Proclama. Dersom man vil
 sammenholde det System, som vi nu i lang
 Tid have brugt med Hensyn til Maaden,
 hvorpaa Proclamata skulle kundgjøres, med
 Loven, saa seer man, hvorledes det nærværende
 System har sin Rod i Loven og i Hovedsagen
 er fuldkommen hensigtsmæssigt. Efter Loven
 skulde Proclama i Stervboer, i Dødsboer, i
 Arvs- og Gjældsfragaelsesboer kun udstedes
 med Hensyn til Creditorer, som vare forsynede
 med Forskrivninger; de øvrige skulde melde
 sig uden Kundgjørelse. I danske Lovs 5—
 14—29 bestemmes det, at Kundgjørelsen
 skulde læses ved alle Landssthing og de Retter-
 thing, som havde Landssthingsret, og at, naar
 det er Creditorer, som have Dødsboer her i Ri-
 get, skulde de melde sig inden Aar og Dag;
 men, naar de vare udenfor Riget, da inden 6
 Uger efter at de vare komne tilbage. I
 norske Lovs 5—13—27 findes en tilsvarende
 Bestemmelse, blot med den Forskel, at
 Lovthing staaer istedetfor Landssthing og at